

МІНІСТЕРСТВО АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Міністерства аграрної
політики України
25.09.2003 N 351
(z0932-03)
Зареєстровано в Міністерстві
юстиції України
14 жовтня 2003 р.
за N 933/8254

ІНСТРУКЦІЯ з бонітування кролів

1. Загальні положення

1.1. Ця Інструкція визначає порядок проведення бонітування кролів.

1.2. Бонітування кролів - індивідуальна комплексна оцінка тварин за власною продуктивністю, походженням і відтворними здатностями.

1.3. Мета бонітування - раціональне використання тварин у процесі селекції, визначення комплексного класу кролів, у залежності від якого визначається їх виробниче призначення.

1.4. Бонітування кролів проводиться щорічно відповідно до наказу Міністерства аграрної політики України.

1.5. Організацію проведення бонітування здійснюють Міністерство агропромислового комплексу Автономної Республіки Крим, головні управління сільського господарства і продовольства обласних державних адміністрацій разом із галузевими структурними підрозділами Мінагрополітики України й науково-дослідними установами Української академії аграрних наук.

1.6. Бонітують самців, самиць основного стада та разових (ті, що перевіряються) щорічно в листопаді-грудні, молодняк - у перший рік їх життя у певному віці.

1.7. Бонітують весь ремонтний молодняк племінного ядра і репродуктивної частини стада, а також молодняк, який походить від самців і самиць, що підлягають оцінці за якістю потомства.

1.8. Бонітування поголів'я кролів проводить комісія, до складу якої входять:

спеціалісти господарства (зоотехніки та ветеринарні спеціалісти) - за призначенням керівника (власника) підприємства (господарства);

представники управлінь сільського господарства і продовольства районних державних адміністрацій - за наказом управлінь сільського господарства і продовольства районних державних адміністрацій;

фахівці з відповідною кваліфікацією, що пройшли атестацію, галузевих підприємств, об'єднань, асоціацій тощо, селекційних центрів, наукових установ.

1.9. При бонітуванні комісія:

проводить огляд кролів, аналізує та заповнює відповідні форми племінного обліку;

оцінює кролів за ознаками, які характеризують їх індивідуальні, продуктивні та племінні якості.

Комплексний клас кролів визначають за комплексом ознак.

1.10. За результатами бонітування заповнюють виробничо-бонітувальний журнал (форма N 9-крол) за станом на 1 січня наступного року, який подається підприємством (господарством):

до 20 січня - до управлінь сільського господарства районної державної адміністрації - для затвердження;

до 1 лютого - організаціям (установам), визначеним Міністерством аграрної політики України, - для зведення.

1.11. Організації (установи), визначені Міністерством аграрної політики України:

проводять аналіз результатів бонітування кролів у розрізі порід, типів та статеві-вікових груп;

визначають племінну цінність стад;

затверджують класність пробонітованого поголів'я;

подають зведені дані та аналіз бонітування до Міністерства аграрної політики України до 25 лютого наступного року.

1.12. Зведені дані та аналіз бонітування використовуються для розробки і коригування програм селекції у кролівництві.

1.13. Бонітування проводиться в усіх господарствах незалежно від належності та підпорядкованості, що мають племінних тварин.

1.14. При бонітуванні кролів беруть до рук.

1.15. Бонітують кролів окремо за кожною породою. При бонітуванні їх оцінюють за:

породністю;

живою масою, тілобудовою;

густотою і вирівняністю хутра, забарвленням волоссяного покриву, пуховою продуктивністю (пухові породи).

1.16. Бонітування проводиться в господарствах, які займаються відтворенням поголів'я кролів. В усіх господарствах основне поголів'я кролів розподіляють на дві частини:

у племінних господарствах - селекційну групу і користувальну частину стада;

у товарних господарствах - племінне ядро і користувальну частину стада.

Кролі селекційної групи (племінного ядра) використовуються для одержання племінного молодняку. Кролі користувальної частини стада в племінних господарствах використовуються для одержання та реалізації племінного молодняку в інші господарства та для забою, на товарних фермах - для вирощування молодняку на забій.

1.17. У племінних господарствах бонітують:

самців і самок основного стада, а також разових (що перевіряються) самок, щорічно в листопаді - грудні;

увесь молодняк селекційної групи у віці 3 місяці та молодняк, який залишається для племінного використання, у листопаді - грудні;

племінний молодняк, що реалізується в інші господарства для відтворення, у віці 2-х місяців і старше.

1.18. У товарних господарствах бонітують:

самців і самок усіх порід селекційної групи (ядра) основного стада щорічно в листопаді - грудні;

ремонтний молодняк під час відбору у віці 3-х місяців та листопаді - грудні за умови його використання в селекційній групі (ядрі).

1.19. Перед бонітуванням проводяться:

ветеринарний огляд кролів;

перевірка наявності та при потребі відновлення номерів;

вибраковування хворих тварин за віком та показниками з відтворення;

уточнення записів племінного обліку.

1.20. Під час бонітування проводяться:

огляд кролів;

визначення вгодованості тварин (бажана заводська кондиція).

оцінка кролів та присвоєння класів "еліта", I, II, III.

2. Проведення оцінки ознак

2.1. Оцінка породності

До чистопородних належать тварини, що походять від батьків однієї породи. Чистопородність кролів підтверджують документами племінного обліку і виразністю основних ознак породи. До чистопородних належать також помісні кролі, починаючи з IV покоління, одержані шляхом вбирного схрещування з характерним, добре вираженим типом породи. До кролів класу "еліта" та I класу можуть належати лише чистопородні тварини.

2.2. Оцінка живої маси

Живу масу визначають на підставі даних індивідуального зважування з точністю до 0,1 кг, оцінюють згідно з мінімальними вимогами до живої маси кролів м'ясо-шкуркових, м'ясних і пухових порід (додаток 1).

2.3. Оцінка будови тіла

2.3.1. Будову тіла оцінюють візуально за: ступенем розвитку кістяка, шириною та глибиною грудей, формою і розміром голови, лініями і формами спини, міцністю і поставою кінцівок.

2.3.2. Кролі повинні мати:

міцний склад тіла, добре розвинутий кістяк, типовий для певної породи тулуб;

шию і голову, трохи витягнуту в самок і більш округлу, масивну в самців;

прямо поставлені вуха;

добре розвинені, широкі та глибокі груди;
широку спину, що не провисає;
видовжений, широкий поперек та хребет, округлої форми;
міцні, правильно поставлені відносно тулуба кінцівки.

2.3.3. До недоліків будови тіла кролів належать: неправильна форма голови, надто довга шия, звислі або широко розставлені вуха, обвислий живіт, недостатньо розвинені груди, а в кролів м'ясних порід - недостатня вираженість м'ясного типу (недостатня округлість і ширина хребта).

2.3.4. До вад будови тіла належать: слабкий та погано розвинутий кістяк, недостатньо розвинені груди, горбата або провисла спина, обрублені або звислі крижі, шилозадість, дуже тонкі, покриті або нерівно поставлені відносно тулуба, кінцівки.

2.3.5. До класу "еліта" і I класу належать кролі, які не мають недоліків і вад будови тіла.

До II класу належать кролі з одним недоліком будови тіла.

До III класу належать кролі з двома і більше недоліками будови тіла.

Кролів, які мають вади будови тіла, вибраковують і до племінного використання не допускають.

2.4. Оцінка густоти хутра та його вирівняність

Густоту хутра визначають у кролів м'ясо-шкуркових і м'ясних порід візуально за величиною площі дна "розетки", яка утворюється при роздуванні волосу напроти росту посередині хребта. Вирівняність густоти визначається шляхом порівняння розміру "розетки" на огузкові, хребті, боках. Оцінюють густоту і пружність волосу на поверхні задніх ніг (стоп) згідно з вимогами для оцінки кролів за густотою волоссяного покриву та його вирівняністю (додаток 2).

2.5. Оцінка пухової продуктивності

Продуктивність кролів основного стада пухових порід визначають за збором пуху протягом року, а молодняку - за двома першими зборами у віці 2-х і 4-х місяців згідно з мінімальними вимогами для оцінки кролів за пуховою продуктивністю (додаток 3).

2.6. Оцінка забарвлення

Забарвлення волоссяного покриву кролів м'ясо-шкуркових порід визначають візуально (окомірно) при гарному освітленні розсіяним світлом (природне освітлення, світло денної лампи). Забарвлення оцінюється відповідно до оцінки кролів різних порід за забарвленням волоссяного покриву (додаток 4).

2.7. Визначення класу за комплексом ознак

Клас тварин встановлюють за результатами бонітування.

2.7.1. До класу "еліта" належать чистопородні кролі міцної будови тіла, що одержали оцінку (у листопаді - грудні) класу "еліта" за всіма ознаками бонітування, за умови відсутності недоліків та вад у будові тіла.

2.7.2. До I класу належать чистопородні кролі міцної будови тіла, що одержали оцінку I класу за усіма ознаками або лише за однією з них, при найвищих оцінках за іншими ознаками, за умови відсутності недоліків та вад будови тіла.

2.7.3. До II класу належать кролі міцної будови тіла, що одержали оцінку II класу за всіма ознаками або лише за одною з них, при найвищих оцінках за іншими ознаками.

2.7.4. До III класу відносять кролів міцної будови тіла, що одержали оцінку III класу за усіма ознаками або лише за однією з них, при найвищих оцінках за іншими ознаками. Тварини, що не відповідають вимогам III класу, належать до позакласних.

2.7.5. Під час визначення класу кролів м'ясо-шкуркових порід оцінка забарвлення хутра не може знизити сумарну класність за іншими показниками більше ніж на один клас.

2.7.6. Під час бонітування кролів у віці 2-х або 3-х місяців клас встановлюють за цими самими правилами, враховуючи показники породності, живої маси, будови тіла та густоти волоссяного покриву на кінцівках.

3. Добір і оцінка ремонтного молодняку

3.1. Комплектування племінного ядра (селекційної групи)

3.1.1. Ремонтний молодняк відбирають із приплоду тварин племінного ядра (селекційної групи) з урахуванням даних, отриманих унаслідок перевірки самців і самиць за якістю потомства. Під час складання плану підбору пар для одержання ремонтного молодняку до самиць, як правило, слід підбирати самців більш високої якості, здатних поєднувати та посилювати в потомстві кращі показники батьків.

3.1.2. Кроленят від кролематок племінного господарства або племінного ядра (ремонтний молодняк) слід відсаджувати у віці 35-45 днів. З 3-місячного віку самців розміщують в клітках індивідуально, самиць - групами, не більше 4-х голів у клітці (норма площі 0,15-0,17 кв. м на одну голову).

3.1.3. Попередній добір молодняку для племінного використання проводять після відсадки до 3-місячного віку. Під час добору враховують: якість батьків, стан та розмір гнізда при відсаженні, здоров'я кролів та результати бонітування. Відібраних тварин вирощують і використовують для ремонту власного стада, а також для реалізації в інші господарства.

При цьому кількість ремонтного молодняку, що залишена в господарстві у віці більше 3-х місяців, повинна перевищувати потреби господарства в поголів'ї для комплектування стада приблизно в 1,5-2 рази.

3.1.4. Ремонт основного стада проводиться протягом року, при цьому переведення молодих самиць у основне (доросле) стадо здійснюється після відсаджування від них кроленят першого окролу на останнє число місяця, а молодих самців - у віці 5 місяців.

3.1.5. У племінне ядро (селекційну групу) виділяють кращих кролів основного стада. Розмір племінного ядра визначають, виходячи з потреби в ремонтному молодняку з урахуванням необхідності виконання плану селекційно-племінної роботи, що складає не менше 30% поголів'я основного стада.

3.1.6. Для комплектування племінного ядра (селекційної групи) відбирають самців з кращою відтворююю здатністю та кращими результатами бонітування в 3-місячному віці і перевірених за якістю потомства. З метою перевірки за якістю потомства та для комплектування селекційної групи до самців підбирають (листопад - грудень) однакових за віком і результатами бонітування кролематок (по 8-10 самок).

3.1.7. Оцінку молодняку, одержаного за 1-2 окроли від кролематок, спарованих з самцями, що перевіряються, проводять у 3-місячному віці за показниками породності, живої маси, будови тіла, пристосованості до умов утримання на сітчастих підлогах (опушення стоп), а у пухових кролів - за пуховою продуктивністю при першому зборі.

3.1.8. Оцінку "відмінно" одержують самці, потомство яких за питомою вагою тварин високої якості на 2-5% перевищує середній аналогічний показник ровесників, вирощених від тварин селекційної групи. Оцінку "добре" одержують самці, якість потомства яких відповідає середнім показникам ровесників, одержаних від селекційної групи.

3.2. Для комплектування племінного ядра (селекційної групи) відбирають самиць, що мають кращі: результати бонітування в 3-місячному віці й у листопаді - грудні; відтворюю здатність, якість потомства в 3-місячному віці (за даними одного окролу).

4. Вибраковування кролів основного стада

4.1. Щомісяця з основного стада выбраковують і реалізують на забій тварин, які:

не задовольняють зооветеринарні вимоги;

кролематок, від яких виростили з двох окролів менше 5 кроленят у кожному (за винятком випадків, що викликані стерильністю самців);

кролематок, що абортували або з'їли свій приплід;

кролематок заводської вгодованості, які протягом 15 днів відмовлялись від парування;

кролематок, які за нормальних умов утримання і годівлі, після 2-х парувань залишились неплідними (за винятком випадків, що викликані стерильністю самців);

самців, які за нормальних умов утримання і годівлі біля 30% кролематок не запліднили;

самців віком старше 3-х років.

4.2. У листопаді - грудні з основного стада выбраковують і реалізують на забій тварин за результатами бонітування:

що одержали оцінку нижче III класу;

які не відповідають за племінною якістю статусу племінного господарства.

4.3. Кролів племінного ядра (селекційної групи), що не відповідають вимогам до тварин даної частини стада, але за результатами бонітування, відтворююю здатністю та іншими показниками мають показники, допустимі для використання у товарному кролівництві, переводять у користувальну частину стада.

5. Заходи, що проводяться за результатами бонітування

З урахуванням результатів бонітування складають програми селекційно-племінної роботи з породою, плани парування, що забезпечує підвищення продуктивних та племінних якостей кролів. При підборі пар враховують якість та індивідуальні особливості тварин, наслідки попередніх парувань і ступінь інбридингу між тваринами.

За результатами осіннього бонітування проводять выбраковку кролів основного стада.

На основі матеріалів бонітування розробляють плани комплектування племінного стада, вирощування племінного молодняку для ремонту власного стада та реалізації, проводять відбір тварин для участі у виставках.

Розробляються заходи щодо удосконалення годівлі, технології вирощування та утримання кролів.

6. Комплектування стада

Після бонітування на основі аналізу результатів бонітування проводять комплектування племінного ядра та виробничої групи.

Племінне ядро комплектують самцями і самицями класу "еліта". При нестачі тварин зазначених класів цю групу поповнюють кращими за екстер'єром, продуктивними і племінними якість кролями I класу. Розмір племінного ядра визначається потребою господарства в ремонтному молодняку і становить не менше 30% від розміру основного стада.

Виробничу групу племінних господарств, що вирощують племінний молодняк для товарних ферм, комплектують кролями класу "еліта" і I класу. При нестачі тварин зазначених класів цю групу поповнюють кролями II класу.

Кролів III класу у виробниче стадо кролівничих господарств допускають тільки як виняток. Племінне ядро товарних ферм лише в крайньому випадку укомплектовують не чистопородними, але високопродуктивними самицями і не чистопородними самцями.

7. Підбір у кролівництві

Вибір типу й форми підбору залежать від напряму продуктивності господарського призначення тварин та напрямку племінної роботи в господарстві.

Індивідуальний однорідний підбір застосовують на племінних заводах та в племінному ядрі племінних репродукторів для закріплення в потомстві бажаного типу, посилення цінних якостей у нащадків і збільшення кількості високопродуктивних тварин.

Різнорідний підбір застосовують тільки у випадках для поєднання різних цінних якостей батьків.

У виробничому стаді племінних репродукторів і племінному ядрі товарних ферм найбільш поширеним є однорідний груповий підбір; у користувальних стадах неплемінних ферм застосовують різнорідний груповий підбір.

На результати підбору великий вплив має віковий склад тварин. Кращі результати при підборі самців і самиць середнього віку. До молодих самок, що йдуть уперше в парування, слід підбирати самців 1,5-2-річного віку. Кролі, старші 3-х років, мають різко знижені відтворювальні здатності, знижену плодючість і життєздатність потомства.

8. Планування племінної роботи

У системі заходів з племінної роботи значне місце відводиться плануванню вдосконалення стада. Завданням плану племінної роботи є організація селекції, спрямованої на поліпшення породних і племінних якостей кролів на основі вибору правильних методів розведення, цілеспрямованого підбору і добору, розроблення вимог з вирощування молодняку, годівлі, догляду, утримання й експлуатації дорослих кролів. План племінної роботи на племінних кролівничих фермах складають на 3-5 років на підставі докладного аналізу зоотехнічної роботи в господарстві за минулий період, тому в плані необхідно відобразити стан кролівництва на момент складання плану. У плані відображаються заходи, спрямовані на зниження собівартості продукції кролівництва, організацію племінної бази, механізації основних виробничих процесів, поліпшення санітарно-гігієнічних умов ферми, підвищення продуктивності праці. План племінної роботи із стадом складається з 2-х частин. Перша частина - аналітична робота за минулі 3-5 років, яка містить такі розділи:

загальні відомості про господарство;

історія формування стада;

загальна характеристика основного стада кролів за комплексом ознак;

стан племінної роботи в господарстві, характеристика ліній та родин, робота з ними.

На підставі аналізу складають другу частину - перспективу племінної роботи з стадом на строк дії плану. Ця частина містить такі заходи:

кількісні й якісні показники удосконалення стада кролів даного господарства;

показники - росту поголів'я й підвищення його продуктивності, реалізації продукції;

напрями й методи удосконалення стада;

заходи, що забезпечують виконання плану;

ветеринарно-санітарні заходи.

Щорічно за результатами бонітування план племінної роботи аналізують, корегують, при необхідності змінюють.

9. Оцінка кролів під час виставок

Одним із важливих заходів племінної роботи є проведення обласних та державних виставок, районних виводків молодняку та огляду кращих тварин. На виставках та виводках демонструють кращих тварин, пропонують методи роботи й досягнення кращих кролівників. На виставках усіх тварин оцінюють за 100-бальною шкалою.

При оцінці дорослих кролів (старше 10 місяців) м'ясо-шкуркових і м'ясних порід присуджують таку кількість балів: за породність і походження - 10, за живу масу - 20, за екстер'єр - 50 і за конституцію - 20.

При оцінці молодняку за породність і походження присуджується максимально 10 балів, за екстер'єр - 50, за живу масу - 30 і за конституцію - 10 балів. Кращим кролівникам виставковий комітет присуджує дипломи 1, 2, 3 ступенів, премії, грамоти, значки та інше.

**Начальник Департаменту ринків
продукції тваринництва з
Головдержплемінспекцією**

Д.М.Микитюк

Додаток 1
до пункту 2.2 Інструкції
з бонітування кролів

МІНІМАЛЬНІ ВИМОГИ

до живої маси кролів м'ясо-шкуркових, м'ясних і пухових порід, кг

Вік, місяців	Клас	Породи				
		м'ясо-шкуркові			м'ясні	пухові
		білий велетень	радянська шиншила, чорно-бурий, сірий велетень, сріблястий	віденський голубий, радянський мардер	біла новозе- ландська, каліфор- нійська	біла пухова
1	2	3	4	5	6	7
2	"Еліта"	1,8	1,7	1,5	1,8	1,5
	I клас	1,7	1,6	1,4	1,6	1,4
	II клас	1,6	1,5	1,3	1,5	1,3
	III клас	1,4	1,3	1,2	1,3	1,1
3	"Еліта"	2,6	2,5	2,2	2,6	2,1
	I клас	2,4	2,3	2,0	2,3	1,9
	II клас	2,2	2,1	1,8	2,1	1,7
	III клас	1,9	1,8	1,6	1,8	1,4
4	"Еліта"	3,3	3,2	2,9	3,2	2,7
	I клас	3,0	2,9	2,6	2,8	2,4
	II клас	2,7	2,6	2,3	2,5	2,1
	III клас	2,3	2,2	2,1	2,1	1,7
5	"Еліта"	3,9	3,8	3,5	3,7	3,2
	I клас	3,5	3,4	3,1	3,2	2,8
	II клас	3,1	3,0	2,7	2,8	2,4
	III клас	2,6	2,5	2,3	2,3	1,9
6	"Еліта"	4,5	4,3	4,0	4,0	3,7
	I клас	4,0	3,8	3,5	3,5	3,2
	II клас	3,5	3,3	3,0	3,1	2,2
	III клас	3,0	2,8	2,5	2,5	2,1
7	"Еліта"	5,0	4,8	4,4	4,2	4,1
	I клас	4,3	4,2	3,9	3,6	3,5
	II клас	3,8	3,7	3,4	3,2	3,0
	III клас	3,3	3,1	2,9	2,6	2,3
8	"Еліта"	5,3	5,1	4,7	4,5	4,4
	I клас	4,6	4,4	4,2	3,8	3,7
	II клас	4,1	3,9	3,7	3,4	3,2
	III клас	3,6	3,4	3,2	2,8	2,4
9	"Еліта"	5,5	5,3	4,9	4,7	4,6
	I клас	4,8	4,6	4,4	4,0	3,9
	II клас	4,4	4,2	3,9	3,6	3,4
	III клас	3,9	3,7	3,4	2,9	2,5

Возрастные изменения массы кроликов
Порода\Возраст, дн. 1 30
Серый_великан 0,06_0,6
Белый_великан 0,07_0,6
Венский_голубой 0,07_0,5
Калифорнийская 0,06_0,6
Новозеландская_белая 0,06_0,6
Серебристый 0,06_0,5
Советская_шиншила 0,06_0,6
Советский_мардер 0,06_0,5
Чернобурый 0,08_0,7

ВИМОГИ

Додаток 2
до пункту 2.4 Інструкції
з бонітування кролів

для оцінки кролів за густотою волоссяного покриву та його вирівняністю

Класи	Вимоги
"Еліта"	Рівномірно розподілений за всім тулубом, дуже густий волосяний покрив з пружною еластичною остю, дуже густий підпушок. При роздуванні волоссяного покриву на дні "розетки" поверхні шкіри майже не видно, на лапах дуже густе пружне волосся
I клас	Рівномірно розподілений за всім тулубом густий волосяний покрив з пружною еластичною остю, густим підпушком. При роздуванні волоссяного покриву на дні "розетки" видно поверхню шкіри площею до 2 кв. мм. На лапах густе пружне волосся
II клас	Недостатньо густе опушення: більш густий пуховий покрив на огузку і менш густий на хребті та боках. При роздуванні волоссяного покриву на дні "розетки" видно поверхню шкіри площею від 2 до 4 кв. мм. На лапах волосся більш рідке і м'яке
III клас	Недостатньо густе опушення: при роздуванні волоссяного покриву на дні "розетки" відкривається поверхня шкіри площею від 4 до 6 кв. мм. На лапах волосся більш рідке, має очевидні ознаки потертого опушення лап

Додаток 3
до пункту 2.5 Інструкції
з бонітування кролів

МІНІМАЛЬНІ ВИМОГИ

для оцінки кролів за пуховою продуктивністю, г

Класи	Дорослі кролі		Молодняк
	самиці	самці	
"Еліта"	500	450	60
I клас	450	400	50
II клас	400	350	40
III клас	300	300	30

Додаток 4
до пункту 2.6 Інструкції
з бонітування кролів

ОЦІНКА КРОЛІВ

різних порід за забарвленням волоссяного покриву

Порода	Вимоги для класів			
	"еліта"	I клас	II клас	III клас
1	2	3	4	5
М'ясо-шкуркові породи				

Сірий велетень	За забарвленням волосяного покриву кролі розподіляться на 2 основні кольорові групи:			
	сіро-заяча - сіро-рудуватого забарвлення, що обумовлене поєднанням зонально забарвлених остьового і пухового волосу. При роздуванні хутра через "розетку", що утворюється, видно чітко виражені 5 кольорових зон: біля основи - голуба, потім - жовта, вище - темно руда, потім світла з жовтим відтінком і сама верхня - чорна. На животі, внизу хвоста, на внутрішніх боках ніг ость біла, а підпушок - голубий. Верхня частина хвоста та ободок на вухах дуже темні, майже чорні	Нижня зона кольорової "розетки" темно- сірого кольору. Недостатньо чітко виражена зональність у забарв- ленні волосяного покриву	Розплив- часта (нечітко виявлена) "розет- ка"	Тьмяне, не типове забарв- лення
	темно-сіре забарвлення волосяного покриву темніше сіро-заячого з рудуватим відтінком. Підпушок темно-голубого кольору. Волосяний покрив на животі дещо світліший, ніж на іншій частині тіла	Відповідно до сіро- заячої	Відповід- но до сіро- заячої	Відпо- відно до сіро- заячої
Білий велетень	Волосяний покрив чистого білого кольору, блискучий	Незначне послаблення блиску	Слабкий блиск	Матовий блиск
Чорно- бурий	Волосяний покрив чорно-бурого кольору. Однотипний на шиї, спині, огузку. На боках добре виражена зональність. Біля основи - голуба, потім - темна, вище - світла зона і остання - чорна, яка створює вуаль	Буруватість вуалі або наявність зональності на шиї, спині, огузку	Дуже темний або дуже світлий відтінок забарв- лення	Шматки білого волосу на окремих частинах тіла. Тьмяне забарв- лення
Срібляс- тий	Зональний відтінок забарвлення сріблястий, покривне волосся чітко білого і чорного, а пухове - чисто голубого кольору у верхній частині і дещо світліше біля основи	Дуже світле або дуже темне забарвлен- ня, пуховий волос сірого кольору	Тьмяне забарв- лення по усьому тулубу	Тьмяне рівно- мірне забарв- лення або бурий наплив
Віденсь- кий голубий	Загальний відтінок забарвлення сизо-голубий, рівномірний по усьому тулубу, без сивини	Наявність одиначного білого волосу	Невелика кількість білого волосу по усьому тулубу	Коричне- вий відтінок в зага- льному забарв- ленні

Радянська шиншила	Основний відтінок сріблясто-сіро-голубий на животі, шії, нижній частині хвоста, внутрішній стороні кінцівок майже білий. На загривку характерний для породи світло-сірий клин. При роздуванні хутра на спині і боках чітко визначаються різного забарвлення зони: біля основи - чітко голуба, потім освітлена, темна, біла, а сама верхня - чисто чорна. Пух на животі - голубий	Нижня зона "розетки" сірого кольору	Недостатньо чітко виражена зональність в забарвленні	Дуже світлий або надто темний відтінок. Розпливчаста "розетка". Відсутність світло-сірого клина на загривку. Пух на животі білий
Радянський мардер	Волосяний покрив однорідний, коричневого забарвлення. Забарвлення передньої частини, голови, вух, хвоста і лап темніше, ніж тулуб	Наявність білого волосу	Нерівномірність забарвлення	Значна нерівномірність забарвлення
М'ясні породи				
Каліфорнійська	Волосяний покрив білого кольору, блискучий з чорним або майже чорним забарвленням вух, носа, кінцівок лап і хвоста			
Новозеландська	Волосяний покрив білого кольору, блискучий			